

ROZWIÓJ

DZIENNIK NIEZALEZNY OD ZADNEJ PARTJI.

Wtorek, dnia 20 stycznia 1925 r.

Cena numeru
15 gr.

Cena prenumeraty
w Łodzi:

iesięcznie 2,50 zł.
Odnoszenie do domów 10 gr.

Z przes. poczt.

Miesięcznie 3,50 zł.

Poza Łodzią egz. 16 groszy.

Konto P.K.O. 60594.

Należytość pocztowa
opłacona ryczałtem.

XXVIII r.
istnienia

Redakcja i Adm.

w ŁODZI.

Al. Kościuszki 41,
TELEFON 28

Redaktor przyjmuje od 5-6 pp

Artykułów i listów anonimowych nie pomieszcza się.

Łódź.

Pamiętki po Janie Sobieskim we Włoszech.

Kościół Nome di Maria, upamiętniający zwycięstwo króla J. Sobieskiego pod Wiedniem.

„Zwrot na prawo” w Niemczech.

Nad Szprewą, w stolicy Niemiec ogromna radość w obozie wszystkich niemal grup parlamentarnych. Nowy gabinet z dr. Hansem Luthrem na czele ukonstytuował się. Opinia niemiecka, duszona wskazaniami natury dyplomatycznej - politycznej odechnęła. Któż stanął na czele? Na pozór człowiek bez partyjny, nie należący do Reichstagu, ale poza nim stoją silni reprezentanci pewnych obozów politycznych. Przeważają elementy nacjonalistyczno konserwatywne, z oddaniem stojące na usługach sztandarów monarchistycznych. Dość wspomnieć o dwu nowych nazwiskach — dr. Neuhans i Stresemann. Pierwszy z nich wzdragał się złożyć przysięgę na wierność Republice niemieckiej, drugi w odniesieniu do państwa polskiego postawił dość natarczywie, jako minister spraw zagranicznych sprawę rewizji naszych granic zachodnich. Przesunięcie to — der Ruck rechts — wywiesza na swym sztandarze zdecydowany program monarchistyczno - kapitalistyczno - odwetowy.

Jakto? Więc w tych demokratycznych Niemczech, odczytanie teoretyków i praktyków socjal - komuny, po niezachodzących wojny mógł choć na chwilkę

zająć program oficjalny o tak wyraźnej barwie? Cóż na to lewica, która przecież w czasie ostatnich wyborów szczyła się tak silnymi cyframi zwycięstwa. Gdzież statystyka grudnia, gdzie republikanie oparci o konstytucję weimarską? Demokraci powiększyli przecież liczbę mandatów, w porównaniu z parlamentem poprzednim, socjaliści uzyskali pokaźną ilość 31 głosów. Cóż się stało z kręgosłupem demokratyczno - republikańskim? Cóż za potwora wyłonił ze siebie? Rząd Luthra jest zaprzeczeniem zwycięstwa „demokracji” jest zwycięstwem „reakcji”.

Uprzytomnijmy sobie, po jakiej linii pójdzie polityka tego rządu.

Na wewnątrz, to wyczerpany ruch nad podniesienie wartości gospodarczej kraju. A więc osmiodziesięcioletni dzień pracy w Niemczech to zabytek historyczny: praca, najintensywniejsza praca, oto dziś program wszystkich Niemców.

Na czoło zagadnień polityki odwetowej wysunie się sprawa zbrojeń wojskowych, a generałowie Gessler i mistyczny Seect staną się cichymi dyktatorami wszystkich militarnych obozów niemieckich.

Idzie zaraza, a skrzydłami swymi obejmuje i demokratów i socjalistów.

Rychło patrzeć, kiedy socjalista niemiecki Bratscheld rzuci nową prowokację pod adresem Polski i Traktatu Wersalskiego.

Idea „pokojowa” Niemiec, idea oparta o konferencję genewską, poparta ongiś autorytetem Mac Donalda i socjalisty Brantinga przejdzie do wypróbowanych metod Fryderyka pruskiego. Odrodzi się w całej pełni znany nam z historii cynizm germański, ostrzem swoim w pierwszym rządzie zwrócony przeciwko Polsce i wszystkiemu co polskie. Już dziś osławione centrum katolickie zaciera ręce i oblicza efekty polityki i propagandy antypolskiej. Bojówki nacjonalistyczne podniosły głowę. Słusznie przeto stwierdza „Temps”:

— Jeżeli nowy gabinet utrzyma się przy władzy przez czas dłuższy, to niewątpliwie plan Dawesa tem samem będzie poważnie zagrożony, gdyż nowy rząd uczyni wszystko, ażeby uniemożliwić moralne i materialne rozbrojenie Niemiec. Od takich ludzi jak pp. Luther, Stresemann, Schiele i Neuhans nie można się spodziewać lojalnego stosunku do sprawy wypełnienia Traktatu Pokojowego i przyjęcia Niemiec do Ligi Narodów. Chwilowy postęp, jaki, zdawało się, zaznaczył się przez podpisanie Układu Londyńskiego, został zniszczony przez wynik wyborów niemieckich, który w następstwie spowodował stanowczy zwrot w polityce niemieckiej na prawo, do czego niewątpliwie przyczyniła się polityka zaufania Sprzymierzonych do Niemiec, co Niemcy uznawali za oznakę słabości Sprzymierzonych.

Gdy do tych zmian na terenie europejskim dojdą zmiany za Atlantykem, odnoszące się do objęcia stanowiska kierownika polityki zagranicznej Stanów Zjednoczonych, w miejsce Hughesa przez Kellogga i jego moralnego wodza senatora Boraha natenczas już w najbliższych dniach przyjdzie nam zanotować wypadki, które w dużej mierze zaciągną na dzisiejszem i tak kłopotliwem położeniu Europy.

Partje i partyjki naszego Sejmu.

Ze względu na bliskość otwarcia sesji sejmowej i pogłoski o tajemniczym jakimś tworzeniu się większości lewicowej w sejmie, co miałyby za skutek upadek gabinetu Grabskiego, podajemy poniżej obecny skład sejmowy dla łatwiejszego orientowania się w tych zawiłych odcieniach wszystkich partji i partyjek gryzących się i zwalczających się wzajemnie „dla dobra” Ojczyzny.

Na podstawie ustawy wyborczej uchwalonej przez poprzedni Sejm, ilość członków obecnego Sejmu wynosi 444 posłów, dzielących się na 19 klubów sejmowych. Jak wielki stad pozostaje galimatjas polityczny — łatwo każdy pojmie. Ilość członków poszczególnych klubów jest bardzo nierówna. Najwięcej liczy Związek Narodowo-Ludowy (czwli endecy), bo 99 posłów, najmniej, bo tylko jednego posła (1) Żydowskie stronnictwo Ludowe. Pod względem ilościowym kluby sejmowe przedstawiają się następująco:

Związek Ludowo-Narodowy	99
P. S. L. Wyzwolenie	53
P. S. L. Piast	16
Chrześcijańska Demokracja	41
Socjaliści (P., P., S.)	41

Koło Żydowskie	34
Chrześc. Rolnicy (Dubanowicz)	22
Nar. Partja Robotnicza (N. P. R.)	18
Niemcy	17
Związek Chłopski	16
Ukraińcy	12
Białorusini	10
Katolicko-Ludowi	6
N. P. Chł. (grupa Ballina)	6
Komuniści	6
Chliborobi (ks. Ilkow)	5
Bezpartyjni	5
Grupa pos. Okonia	4
Żyd. Stronnictwo Ludowe (Prilucki)	1

Według narodowości Sejm przedstawia się jak następuje: posłów Polaków zasiada w Sejmie około 350, reszta, tj. około 90, zalicza się do obcych narodowości.

Politycznie dzieli się Sejm na dwa wielkie ugrupowania: prawicę i lewicę. Prawicę stanowią te kluby, które swego czasu tworzyły blok większości rządowej z Witosem na czele. Z początku stanowiła ona większość w sejmie, później jednak wskutek zmniejszenia klubu „Piasta” przez wystąpienie z niego grupy Brwla za przykładem Dabskiego, większość znikła. W obecnej chwili prawica składa się głównie z następujących trzech klubów — Związku Ludowo-Narodowego, Chrześcijańskich Rolników (Dubanowicz) i „Piasta”. Natomiast Chrześcijańska Demokracja i Katolicko-Ludowi coraz wyraźniej zaznaczają swoją odrębność od prawicy i więcej skłonne są do prowadzenia polityki środka (centrum), szukając zgody z klubami lewicowymi, a przedewszystkiem z Narodową Partją Robotniczą. Stronnictwa te godzą się z myślą utworzenia większości parlamentarnej przy pomocy i współdziałania polskich partii lewicowych, jak „Wyzwolenie” i PPS. Kluby prawicowe łącznie z Chrześcijańską Demokracją i Stronnictwem Katolicko-Ludowym liczą 214 posłów tj. mniej niż połowę Sejmu. Do nich zaliczyć jeszcze trzeba 5 posłów tzw. Chliborobów ruskich ks. Ilkowa, którzy pozostają w dość ścisłym kontakcie z klubem katolicko-ludowym.

Lewica w Sejmie składa się z następujących klubów:

Narodowa Partja Robotnicza	18
P. S. L. Wyzwolenie	53
Związek Chłopski	16
Socjaliści (P. P. S.)	41
Grupa Okonia	4

Dalej idą partie skrajnie lewicowe, komuniści i mniejszości narodowe:

Nowoutworzona Niezależna Partja Chłopska	6
Komuniści	6
Koło Żydowskie	34
Niemcy	17
Ukraińcy	12
Bezpartyjni	5
Żydowskie Stronnictwo Ludowe	1

W obecnych Sejmie niema większych zespołów, któreby zdecydowanie popierały rząd, ani też niema w konsekwencji zorganizowanej opozycji. Stosunek partii układa się od wypadku do wypadku. Na ogół twierdzić trzeba, że większość stronnictw jest właściwie rządowi nieprzychylna i radaby go obalić. Rząd trzyma się tylko dzięki temu, że obecnie nie da się innym zastąpić, a więc w imię — konieczności państwowej. Zmiana rządu mogłaby nastąpić tylko wtedy, gdyby zdolano na nowo skleić większość parlamentarną, (o pogłoskach w tym względzie wspomnieliśmy wyżej), lub gdyby rząd Grabskiego okazał się niezdolnym do kierowania naszą państwem.

W

W związku z powyższym podajemy niektóre szczegóły z obrad zarządu głównego „Wyzwolenia”, które się rozpoczęły w niedzielę 18 bm. pod przewodnictwem posła Jana Dabskiego.

Zgodnie z wnioskami prezydium zarządu i prezesa klubu poselskiego posła Rudzińskiego, przeprowadzono rozprawę ogólną nad projektem uzupełnienia względnie zmiany programu partyjnego.

W rozprawie zaznaczyły się głównie poglądy, malące na celu zrealizowanie reformy wyborczej, przyczem z wielu stron wysunięto także postulat „Wyzwolenia” wyłączenia bez odszkodowania. Wysłunięto również żądanie rozdziału kościoła od państwa, oraz, ażeby stronnictwo przybrało charakter stronnictwa wybitnie klasowego, które dąży do zjednoczenia ruchu ludowego.

Na podstawie wyników rozpraw ogólnych

Exposé p. premiera Grabskiego.

Wygłoszone w komisji budżetowej.

WARSZAWA 19-1 (PAT) Exposé Ministra skarbu Grabskiego w komisji budżetowej.

Na posiedzeniu komisji budżetowej premier i minister skarbu Grabski oświetlił ogólny stan finansów polskich ze szczególnem uwzględnieniem położenia i programu gospodarczego.

Dochody skarbu.

Nadwyżka dochodów zwyczajnych wyniosła 128 milionów, a zwłaszcza w IV kwartale okazała się nadzwyczajna nadwyżka dochodów. Niejmnijesz dochód przyniósł podatek majątkowy i dochodowy, zwłaszcza ten ostatni, lecz uwzględnić tutaj należy, że podatek ten wymierzony był w listopadzie w grudniu r. ub. tak, że wpływy uwydatnią się dopiero w r. 1925.

Pan minister skarbu twierdził, że obecnie płacimy trochę więcej, niż przed wojną, ale trzeba tu wziąć pod uwagę, że jesteśmy państwem, utrzymującym wielką armję i mającym wielkie wydatki na szkolnictwo.

Ze licytacji za nieuiszczenie podatków nie są bezwzględnie stosowane wynika to że statystyki, według której jedna licytacja przypada na 6,000 płatników.

Rezerwa, z którą przechodzimy na rok 1925, wyraża się cyfrą 419 milionów: jest to wynik dodatni, w porównaniu z rokiem ubiegłym.

Ocena położenia gospodarczego kraju.

Błędem byłoby jednak wyprowadzać zbyt pospiesznie wnioski optymistyczne, wobec tego, że znajdujemy się w dobie ciężkiego kryzysu przemysłowego.

Panuje brak oraz drożyzna pieniądza, ale oszczędności wzrastają w sposób zadowalający. Dziś obrót pieniądza jest dostateczny, lecz powinniśmy powiększyć go w sposób prawidłowy i naturalny.

W zakresie długów zagranicznych osiągnęliśmy wyniki, przewyższające oczekiwania.

Nasz bilans handlowy jest ujemny, co jest zjawiskiem niepomysłnym: po części ujemność tę równoważy przewaga wpływów walut nad wydatkami walut w innych pożyczkach bilansu.

Niepomysłnym zjawiskiem jest również drożyzna zboża, a fala drożyzny, sygnalizowana na wiosnę, zbliżyła się przed nastaniem wiosny.

Program gospodarczy.

Program gospodarczy ministra, zakreślony w ostatnim exposé, był świadomie jednostronny.

Kryzys trwa, trzeba więc dążyć do skupienia aparatu rządzącego i zorganizowania sił społecznych, ażeby przewyciężyć kryzys gospodarczy, drogą wzmoczenia wydajności pracy, bardziej umie-

jętnej i mniej kosztownego kierownictwa, oszczędności w kosztach produkcji i drogą skupienia kapitału przy równoczesnem dostosowaniu polityki kredytowej, podatkowej, celnej, taryf kolejowych oraz umów handlowych rządu do tego, by podnieść produkcję krajową.

Na pierwszym miejscu w zakresie polityki kredytowej minister stawia sprawę pożyczki zagranicznej, ponieważ jest to środek, który działa podwójnie bo pożyczkę konsumujemy na rzeczy nam potrzebne i sprzedajemy ją za waluty bankowi polskiemu, który daje nam złote, a zapas walut podnosi jego zdolność emisyjną.

Należy też dążyć do wzmoczenia tempa oszczędności w społeczeństwie. Na trzecim miejscu minister stawia sprawę kredytu długoterminowego. Kredyt ten, dotychczas nieistniejący, potrzebny będzie dla odbudowy rolnictwa i tworzenia nowych osad, a miasta potrzebować go będą na cele budowlane.

Pan minister podkreślił dobroczynną rolę banku gospodarstwa krajowego dla przedsiębiorstw państwowych i przemysłu państwowego i wskazał na usiłowanie prawidłowego kształtowania podatku obrotowego, od którego zwalniani mają być pojedynczo pracujący rzemieślnicy na wsi i w miastach. Od podatku zwolniony będzie również kredyt długoterminowy i obrót wewnętrzny dla przemysłu.

W programie rządu leżą bardzo poważne ulepszenia techniki i sprawiedliwości w wymiarze podatków. Pan minister wyraża ubolewanie, że niektóre zamówienia rządowe i samorządowe czynić trzeba zamianą z powodu tanioci ofert: sfery gospodarcze muszą się wystrzegać przed nadmiernymi wymaganiami.

W zakresie polityki celnej sprawa opłat wozowych przestaje być aktualna, ponieważ ceny artykułów żywnościowych zrównały się z cenami na rynku światowym.

W rolnictwie konieczne jest podniesienie umiejętności pracy.

Program polityki gospodarczej musi się tworzyć przez kontakt rządu z czynnikami gospodarczymi oraz przez stworzenie samorządu gospodarczego.

W końcu pan minister z naciskiem podkreślił konieczność wyrzeczenia się większych wydatków i kontynuowania polityki oszczędnościowej.

Kontynuować musimy system budżetów miesięcznych i dążyć do budżetów bezdeficytowych, ale nawet bez konsumowania rezerw.

Sąd nad Trockim.

Wykluczenie z rady wojennej.

MOSKWA 19-1 (PAT) Rosyjska agencja telegraficzna donosi:

Wczoraj otwarte zostało tutaj plenarne posiedzenie Komitetu Centralnego i Centralnej Komisji Kontrolnej rosyjskiej partji komunistycznej, na którym omawiano stanowisko Trockiego w kwestji rewolucji i organizacji partji.

Odczytano pismo Trockiego, w którym oświadcza on, że choroba nie pozwala mu wziąć udziału w posiedzeniu. Trocki odpięra stanowczo zarzuty, jakoby pragnął rewizji lenizmu oraz jakoby chciał umniejszyć rolę Lenina. W końcu oświadcza iż co się tyczy twierdzenia, jakoby dążył do zajęcia stanowiska odrębnego w partji i nie chciał poddać się dyscyplinie partyjnej, to twierdzenia te są niesłuszne. Trocki oświadcza kategorycznie że jest gotów spełniać jakakolwiek pracę i na jakimkolwiek stanowisku pod kontrolą partji.

nej wybrano komisję redakcyjną, złożoną z 12 członków, która opracuje projekt zmiany programu, który następnie będzie przedłożony kongresowi. Kongres „Wyzwolenia” zwołany będzie w marcu roku bieżącego.

—:—

WIADOMOSCI POLITYCZNE.

Posłuchania u Prezydenta Rzplitej.

(wp) Wczoraj Prezydent Rzpl. udzielił posłuchania p. kierownikowi ministerstwa wv

Po wymianie zdań Centralny Komitet powziął następującą uchwałę wszystkimi głosami przeciwko dwóm.

1) Trockiego należy kategorycznie przestrzec o konieczności utrzymywania dyscypliny partyjnej, nie tylko w słowach, ale i w czynach.

2) Wobec tego, że kierownictwo armji wymaga poparcia przez autorytet rady uważa się dalsze pozostanie Trockiego w rewolucyjnej radzie wojennej za niemożliwe.

3) Kwestję dalszej pracy Trockiego w Komitecie Centralnym postanowiono odroczyć do następnego kongresu partyjnego z tem, że w wypadku nie zastosowania się, albo niepodporządkowania się uchwałom przez Trockiego Centralny Komitet będzie zmuszony bez oczekiwanja na kongres wykluczyć Trockiego z pracy w biurze politycznym,

znań religijnych i oświecenia publicznego dr. Janowi Zawadzkiemu, i następnie prof. Waso wiczowi.

Z dyplomacji.

(wp) Poseł niemiecki p. Rauscher oraz poseł węgierski p. Behitska powrócili do Warszawy i objęli urządowanie.

Stanowisko Polaków w Gdańsku w sprawie zatargu.

(wp) P. Prezes Rady Ministrów otrzymał dziś od partji polskiej w Gdańsku depeszę, komunikującą, że partja stoi zwartym szeregiem na stanowisku Komisarza Generalnego

Po obradach w Helsingforsie.

Pan minister Skrzyński o wynikach.

WARSZAWA 19-1 (PAT) W wywiadzie, udzielonym specjalnemu korespondentowi „Massager Polonata”, p. minister spraw zagr. Skrzyński, reasumując wyniki konferencji helsingforskiej, oświadczył co następuje:

„Polska pragnie pokoju i niczego więcej. Nie ograniczając się jednak li tylko na pragnieniu pokoju, Polska uprawia politykę pokojową, realizując ją i stosując w najszerzych rozmiarach, na jakie pozwalają jej środki i siły. Bodaj pierwszym tego dowodem posłużyć może ta okoliczność, iż żaden z krajów reprezentowanych na konferencji w Helsingforsie, nie posiada żadnej ubocznej myśli w stosunku do żadnego innego z tych krajów, wręcz przeciwnie, wyniki konferencji stanowią wymowny dowód, iż Polska i kraje bałtyckie zamierzają zdecydowanie stanąć na gruncie Ligi Narodów i protokołu genewskiego, wskazując w ten sposób drogę, którą w ślad za temi krajami nieomieszkała podążać inne narody. Konwencja w sprawie arbitrażu i obowiązkowego pojednawczego załatwiania sporów, którą właśnie podpisaliśmy w Helsingforsie, jest nowym jaskrawym dowodem pokojowej woli Polski i krajów bałtyckich, Konwencja ta zgóry paraliżuje machinacje i intręgi, mogące zamącić pokój w Europie Wschodniej i naruszyć istniejące traktaty. Ci wszyscy, którzy, jak my i inne kraje reprezentowane w Helsingforsie, szczerze pragną dobrych, pokojowych stosunków między sąsiadami, powinni lojalnie przyłączyć się do naszego solidarnego dzieła wzajemnego życzliwego zbliżenia. Natomiast trzymając się zdala od tego dzieła, kraje te same się demaskują, zdradzając w ten sposób swe złe zamiary. Opuszczamy Helsingfors z uczuciem wielkiego zadowolenia i z wyraźną świadomością, iż nie straciliśmy czasu na próżno. Jestem głęboko przekonany, — zakończył minister Skrzyński, — iż dokonaliśmy w Helsingforsie pożytecznego dzieła. Przyjęliśmy wspólne stanowisko wobec protokołu genewskiego i rozwiązaliśmy szereg innych spraw. Wierzę niezłomnie, iż dzieło nasze będzie trwałe i stanowić będzie realny etap na drodze do pokoju.

W wywiadzie, udzielonym specjalnemu korespondentowi „Massager Polonata”, p. minister spraw zagr. Skrzyński, reasumując wyniki konferencji helsingforskiej, oświadczył co następuje:

OSWIADCZENIE LOTEWSKIEGO MIN. SPRAW ZAGRANICZNYCH.

PARYŻ 19-1 (PAT) W wywiadzie z przedstawicielem ryskim „Petit Parisien” minister spraw zagranicznych Łotwy zaznaczył, że dla Estończyków, Polaków, Litwinów i Łotyszów jest rzeczą konieczną utworzenie ścisłego sojuszu politycznego i wojskowego oraz opracowanie planu ochrony przed propagandą bolszewicką. Minister dodał, że układ warszawski powinien stać się rzeczywistością. Urzeczywistnić winno się również porozumienie bałtycko-polskie.

Minister spraw zagranicznych Estonii w rozmowie z korespondentem tegoż samego dziennika wyraził zaufanie w poszczególne układy defensywne, oparte na zasadzie arbitrażu, któreby połączyły Estonię, Łotwę, Finlandję i Polskę w wielki związek bałtycki.

Exposé kanclerza Luthera.

BERLIN 19-1 (AW) Kanclerz Luther wygłosił dziś w Reichstagu programowe przemówienie.

Bezpośrednio potem przyjął kanclerza na audjencji przedstawicieli prasy zagranicznej, którym udzielił następujących wyjaśnień.

Luther zaczął od tego, że przez zdobycie sobie zaufania prasy zagranicznej uniknie wielu przykrych faktów niezrozumienia go przez zagranicę. Jeżeli bowiem w prasie wewnętrznej ukazały się artykuły, czy wzmianki, interpretujące źle jego zamierzenia, ma zawsze środki do tego, żeby wieści błędne sprostować. Jeśli natomiast prasa zagraniczna będzie źle poinformowana, będzie w wielu wypadkach bezsilnym i nie zdola zapobiec niemiłym często następstwom. Dlatego to zapewnił kanclerz przedstawicieli prasy, że udzieli im zawsze najchętniej wszelkich wyjaśnień.

polsko — gdańskie i wystąpił stanowczo w obronie całego przemysłu i handlu w Polsce, aby w obliczu jaskrawej walki między Senatem a Rządem Polski zajął zdecydowane stanowisko w sprawach dotychczas popierania interesów gospodarczych Wolnego miasta tak długo dopóki jego polityka w stosunku do nas nie zmieni się zupełnie.

REPUBLIKANIE AMERYKAŃSCY PRZECIW KONFERENCJI PARYSKIEJ.

LONDYN 19-1 (AW) Opozycja w Waszyngtonie przeciwko konferencji paryskiej wzmaga się ustawicznie. Propaguje ją t. z. grupa Nieublaganych, rekrutująca się z członków partii republikańskiej. Wystąpiła ona bardzo ostro przeciwko uzależnieniu się Ameryki w sprawach Europy. Przewodniczący senator Johnson, który już od dłuższego czasu wysunął wniosek, aby uchwały konferencji paryskiej zostały przedstawione komisji spraw zagranicznych, oświadczył się ostatnio ponownie za tem, że jego zdaniem — konferencja ta nie przyniesie nikomu żadnych korzyści, w każdym razie nie Ameryce, i że jest wynikiem jedynie zakulisowych intrąg parlamentów państw sprzymierzonych.

PRASA FRANCUSKA O ROKOWANIACH FRANCUSKO — NIEMIECKICH.

PARYŻ 19-1 (PAT) Omawiając sprawę rokowań handlowych francusko — niemieckich, „Echo de Paris”, stawia pytanie, czy Niemcy postawili sobie za zadanie dowieść Alzacji i Lotaryngii, że kraje te tylko w ramach Rzeszy mogły liczyć na rozkwit, zaś poza jej granicami muszą być w położeniu nie do zniesienia, a dalej, czy zachowaniem się swoim przy rokowaniach handlowych chcą zmusić Francję do ustępstw politycznych i ekonomicznych? Jeżeli hipoteza taka miałaby być uzasadniona —

W dalszym przemówieniu usiłował kanclerz sprostować błędne, jakoby, mniemanie prasy zagranicznej, szczególnie francuskiej, pomawiającej obecny gabinet o najskrajniejszy reakcjonizm. Wędlug słów Luthera — gabinet ten składa się z przedstawicieli narodu, którzy wybrani zostali do parlamentu przez całą ludność niemiecką, wiadome, że jest powszechnie, że w narodzie niemieckim krąży — niestety — prądy aż nazbyt niejednolite, wykluczające fakt, aby gabinet, będący większością parlamentarną, był tem samem typowo reakcyjnym.

Odnosnie planów Dawesa Luther zaznaczył, że mylnem jest twierdzenie, jakoby on dążył do anulowania tego planu. Przeciwnie, w wykonaniu planu tego we wszystkich szczegółach widzi tylko rękojmię bezpieczeństwa Niemiec i ich całości.

kończy dziennik — to nie sposób jest liczyć na bliższe pomysły doprowadzenia rokowań do końca.

UCZONY ZŁODZIEJEM.

BERLIN 19-1 (AW) Dziś aresztowany tu został znany archiwista Chauk, który z całego szeregu archiwów, między innymi wiedeńskiego i madryckiego, ukradł większą ilość listów, i dokumentów, własnoręcznie podpisanych przez wybitne osobistości. Chauk sprzedawał je już od dłuższego czasu z wyjątkiem dokumentów, podpisanych przez Fryderyka Wielkiego, Edwarda VII, i Leona XIII, żywił on bowiem cześć dla tych ludzi i najmilszym jego zajęciem było wpatrywanie się w te podpisy i naśladowanie ich. Kradzieże swe rozpoczął dokonywać przed 30 laty i dopiero pojawienie się w handlu tych dokumentów, o których wiedziano, że należą do Archiwum wiedeńskiego, naprowadziło na ślad kradzieży.

Dzienniki występują z energicznymi artykułami, podziwiając fakt, możliwości okradania archiwów w ciągu lat 30 z najcenniejszych dokumentów bez zwrócenia na to uwagi.

SOWIETY USIŁUJĄ POMÓC RADICZOWI

BIAŁOGÓRÓD 19-1 (PAT) Propozycja moskiewskiej międzynarodówki chłopskiej, dotycząca przyśpieszenia do Białogrodu jednego ze swych przywódców, — mianowicie Dąbala, celem złożenia zeznań na korzyść Radicza, uważana jest w tutejszych kołach rządowych za nowy dowód utrzymywania przez ścisłych stosunków z bolszewikami. Prokurator generalna niema zamiaru skorzystać z tej propozycji.

BIAŁOGÓRÓD 19-1 (PAT) Nową sensacją dnia jest tutaj aresztowanie z polecenia najwyższego sądu kasacyjnego pod zarzutem szpiegostwa żony sekretarza Radicza Androlleza.

go Rzplitej Polskiej, p. Strassburgera i solidaryzuje się z nim zupełnie. Partia domaga się, aby Generalna Dyrekcja Poczty i Telegrafów wydała rozporządzenie ujęcia całej komunikacji pocztowej między portem gdańskim a Polską przez gdański urząd poczty polskiej.

Konferencja.

(wp) Minister Thugutt odbył wczoraj z min. Kopczyńskim konferencję w sprawie reformy rolnej. W szczególności omawiano rolę, jaką w tem ma odegrać Bank Rolny.

Z ambasady polskiej w Paryżu.

(wp) Paryskie „Życie Polskie” donosi, że rząd francuski odznaczył krzyżem oficerskim Legji honorowej ustępującego pierwszego sekretarza ambasady polskiej w Paryżu, p. Józefa Lipskiego, P. Lipski wyleżdża do Berlina, gdzie będzie czasowo zastępował radcę tamtejszego poselstwa polskiego. Następca jego, p. Alfred Poniński, pierwszy sekretarz ambasady, objął już urzędowanie.

P. Adam Piasecki, sekretarz marszałka Senatu, przydzielony został czasowo do ambasady w charakterze referenta ekonomicznego.

Radca handlowy ambasady dr. Fr. Dołężał otrzymał Krzyż komandorski Polonia Restituta, zaś p. K. Woźnicki, drugi sekretarz ambasady i dyrektor biura Franco-Polonie — Krzyż oficerski Legji orderu.

Konsul generalny p. Lasocki.

(wp) Dowiadujemy się, że rząd francuski odznaczył Krzyżem Legji honorowej konsula generalnego polskiego w Paryżu, p. Jerzego Lasockiego.

Rada naczelna Ch. D.

(wp) W dniu dzisiejszym rozpoczęło się posiedzenie rady naczelnej stronnictwa chrześcijańskiej demokracji.

Przewodniczył pos. Bittner, który też wygłosił referat o stanie organizacji stronnictwa; założono 10 pism i cały szereg tygodników. Mówca stwierdza napływ członków.

Pos. ks. Kaczyński mówił o zmianach ordynacji wyborczej i omawiając wszystkie dotychczas ogłoszone projekty, sądzi on, że da się z nich wyluskać tylko dwie zdrowe zasady: zmniejszenie ilości posłów i zmianę proporcjonalności w stosunku do rzeczywistości oddanych głosów. Na kresach np. 13 tysięcy wyborców wybiera 1 posła, podczas gdy w Poznańskim, wysoko stojącym kulturalnie i gospodarczo, 1 posła wybiera 26 tysięcy wyborców.

Następnie wybrano komisję: statutową, kongresową, programową i do zmiany ordynacji wyborczej.

Pos. Chaciński w dłuższym referacie scharakteryzował ogólną sytuację polityczną, dłużej zatrzymując się nad ostatnimi wypadkami w Gdańsku. Mówca, zobrazował sytuację parlamentarną i stosunek Ch. D. do rządu, wypowiadając poglądy, że klub Ch. D. powinien za wszelką cenę niedopuszczyć do przesilenia. Mówiąc o budżecie, stanął on na stanowisku, że klub Chrześcijańskiej Demokracji winien się wszelkimi siłami oprzeć zgubnej taktyce podwyższania budżetu, a nawet odwołać się do opinii publicznej ze wskazaniem tych, którzy poniosą winę za zachwianie równowagi budżetowej i ściągają na ludność jeszcze większe podatki.

W dyskusji zaznaczyły się głosy, że w obecnym gabinecie powinna być zachowana równowaga polityczna. Niektórzy mówcy wskazywali, że równowaga ta została zachwiana na korzyść lewicy.

TELEGRAMY.

OSZCZĘDNOŚCI WE FRANCJI.

PARYŻ 19-1 (PAT) Herriot odbył dzisiaj rano z Clementelem i kontrolerami wydatków konferencję, celem wyszukania środków w kierunku ograniczenia wydatków w całym szeregu dziedzin administracji.

STANOWISKO PRZEMYSŁOWCÓW POZNAŃSKICH W ZATARGU GDAŃSKIM.

POZNAŃ 19-1 (AW) Dziś odbyło się walne zebranie poznańskiego Związku fabrykantów, na którym uchwalono rezolucję odnośnie do stosunków polsko — gdańskich.

W rezolucji tej Związek fabrykantów apeluje do Rządu, aby uregulował niebывale stosunki

bnik, podpułkownik Grzędziński — sekretarz generalny.

— Z Towarzystwa Przyjaciół Francji w Łodzi.

Towarzystwo Przyjaciół Francji urządziła od 1 lutego r.b. lekcje języka francuskiego. O warunkach można się dowiedzieć codziennie w biurze Giełdy Piotrkowska 96 od godz. 9-ej do 3-ej po południu z wyjątkiem niedziel i świąt.

CZASOPISMA.

— „Nasze Życie“.

Ukazał się pierwszy numer „Naszego Życia“, piśmie szkolnego, wydawanego wspólnymi siłami uczniów gimnazjum Zimowskiego w Łodzi.

Hasło Filomatów i Filaretów „Ojczyzna

Nauka i Cnota“ jakie przyjęło za dewizę „Nasze Życie“ pozwala nam sądzić, iż piśmie ko to redagowane w duchu religijnym i narodowym przyniesie znaczny pożytek uczącej się młodzieży.

Dość bogaty materiał naukowo-literacki zawarty w pierwszym numerze „Naszego Życia“ świadczy o pewnym talencie młodych literatów i daje gwarancję dalszego pomyślnego rozwoju.

Młodym pionierom na niwie społeczno-literackiej życzymy dalszej owocnej pracy.

— Muzyka:

Wyszedł numer drugi, który zawiera: artykuły następujących autorów: Mattja Battistini „Z mych wspomnień“, Maria Labja „Na grób Pucciniego“, Emil Młynarski „Źródła przesilenia operowego“, Lucjan Kamiński „Legenda Bałtyku“, Opera Narodowa F. Nowowiejskiego“. W dziale bieżącym:

„Impresje muzyczne“, sprawozdania z Kraju (M. Gliński, W. Friemann, A. Sołtys, Z. Łatoszewski, F. Halpenn i z zagranicy (Andre Coeuroy z Paryża, dr. Hugo Leichtentritt z Berlina). W „Trybunie Artystów“ dyr. Adolf Popławski pisze o swej inscenizacji opery „Carmen“. Prof. dr. A. Chybiński poddał je analizie nowe publikacje dr. Reissa. Numer zawiera ponadto bogaty przegląd prasy krajowej i zagranicznej, kronikę i biuletyn Polsk. Tow. Muzyki Współczesnej. W dziale ilustracyjnym: Portrety Pucciniego, Battistiniego, Labji, zdcia z „Legendy Bałtyku“ i „Carmen“, promocji honorowej I. J. Paderewskiego i inne.

W dodatku nutowym nowy „Prelude“ Ludomira Różyckiego.

Numer zawiera 60 stron i kosztuje 1 złoty.

II URZĄD SKARBOWY
PODATKOW I OPŁAT SKARBOWYCH
w ŁODZI.

Łódź, dnia 19 stycznia 1925 r.

OGŁOSZENIE.

II Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych w Łodzi podaje niniejszem do ogólnej wiadomości, że na pokrycie zaległych podatków i opłat skarbowych odbędą się publiczne licytacje zajętych ruchomości u niżej wyszczególnionych dłużników:

dnia 28-go stycznia 1925 r. między godz. 10 rano a 4 po południu:

- Lomas D. Gdańska 35, pianino.
- Fajertag Maks, Zawadzka 1. 10 par obuwia.
- Weinberg Jakób Zawadzka 12, maszyna do gilz.
- Frajman Jakób, Zawadzka 10, maszyna do pisania, prasa szafa, biurko i 2 fotele.
- Wincygster Ch. Lewin, Piotrkowska 22, 12 sztuk zamszu i 7 sztuk tow.
- Rozenberg Rubin, Piotrkowska 33, 2 biurka, 200 chustek, 3 stoły, 3 fotele, 4 krzesła, umywalka, 2 pary firanek, waga i półka.
- Szarfhar Ch. J. Piotrkowska 31, kredens, otomana, szafa stół, 8 krzesel.
- Wald Jakób i Wizański Symcha, Piotrkowska 33, 7 sztuk towaru, biurko z fotelem, lampa, stół i półki.
- Opoczyński i Szparag, Piotrkowska 33, maszyna do pisania, 2 biurka, i 4 sztuki towaru wełn.
- Sroda Moszek, Piotrkowska 33, kredens, 2 szafy, maszyna i stół.
- Izydorkiewicz, Władysław, Zachodnia 30, 6 par bucików
- Głazer Szmul Lajb, Zachodnia 31, lustro.
- Flatau Szyja, Zachodnia 54, lustro.
- Eisner Wolf, Piotrkowska 58, kasa ogniotrwała i 19 paczek przędzy.
- Bajgelman i Korngold, Narutowicza 1, 500 butelek wódek, bufet z kontuarem, 10 stołów i 60 krzesel.
- Gold B-cia, Piotrkowska 82, kasa ogniotrwała, biurko, 2 kontuary, stół, 3 półki, maszyna do pisania, i 2 biurka
- Alter Józef, Moniuszki 5. 15 sztuk towaru półwełn.
- Feitelson i Judelewicz, Piotrkowska 66, 9 sztuk towaru wełn.
- Beigelman Szlama, Południowa 4, lustro, kredens, stół i 2 szafy.
- Weiland i Morgensztern Amzel, Cegielniana 10, maszyna kasa, 3 biurka, 2 fotele, 2 beczki oleju.
- Blass i Malogold, Piotrkowska 18, szafa, stół i 3 krzesła,
- Zarzewski Izrael, Pomorska 3, pianino, garderoba, kredens i pomocnik.
- Kopciowski Abram, Zachodnia 23, garderoba, toaleta, umywalka.
- Engel Abram, Cegielniana 36, 6 sztuk towaru półwełn.
- Zamgen Motel, Cegielniana 40, szafa, stół, 4 krzesła, komoda i kredens.
- Klajn Rafał, Cegielniana 48, szafa, stół, 6 krzesel i zegar
- Studentkowski Szmul, Cegielniana 42, maszyna, lustro i umywalka.
- Filipowski Michał, Cegielniana 46, kredens i pomocnik.
- Salomonowicz Juda, Gdańska 57, kasa ogniotrwała.
- Bornsztajn Menachem, Piotrkowska 79, 10 sztuk tow. półwełnian.
- Goldlust E. I. S., Al. Kościuszki 32, 2 maszyny do pisania
- Ajbeszyc J., Gdańska 77, kredens i pomocnik.
- Lipman i Zyskind, Piotrkowska 44, 5 sztuk materj. baw.
- Szufman M., Wschodnia 64, szafa, stół, 6 krzesel i nowa szafa.
- Wasserman, Sapoczyński i S-ka, Traugutta 4, 5 sztuk towaru.
- Wygodzki i Jakubowicz, Traugutta 12, zegar, szafa i maszyna.
- Mazur Henryk, Traugutta 10, kredens, kozetka i stół.
- Offenbach A. Z., Narutowicza 9, 60 serwisów.
- Ryński i Rabinowicz, Wschodnia 74, 20 sztuk barchanu.
- Szajbe Icek Majer, Wschodnia 74, 40 sztuk satyny, 12 sztuk surówki.
- Frymar Józef, Wschodnia 68, 25 sztuk różnego materiału
- Dobrzyński L., Hotel „Polonja“ Dzielna 38, 2 szafy, kredens, stół, 6 krzesel i otomana.
- Fastag Józef, Kilińskiego 47, 300 ark. blachy, 5 skrzynek blachy i 50 klg. blachy.
- Tenenbaum Josek, Cegielniana 37, 50 sztuk tow. baweł
- Frajman M. Cegielniana 41, szafa i kredens.
- Buchwajc Szmul, Cegielniana 47, 2 szafy i kredens.
- Sołowiejczyk Izaak, Gdańska 61, pianino i kredens.
- Buchman Chaim, Piotrkowska 81, 3 szafy, lustro, otomana, zegar, stół i 4 krzesła.
- Kotlicki Manuel, Piotrkowska 31, 6 paczek przędzy.
- Tobolski Leon, Andrzejka 35, szafa, stół i 4 krzesła.
- Jarociński Herman, 6-go Sierpnia 86, 2 szafy, maszyna i szeslong.

Zasekwestrowane ruchomości są do obejrzenia w dniu sprzedaży u wymienionych dłużników na miejscu licytacji.

Kierownik Urzędu (—) **Podmunicki.**

25°.

bezkonkurencyjnej firmy metalowej w pełnym biegu mimo złych czasów okazjnie do sprzedania.

Oferty pod „Wander“ w administracji niniejszego pisma.

Okna inspektowe

w dobrym stanie kupie. Oferty z ceną składać w Rozwoju pod „Okna“ 168-2

Pokoju

ameblowanego lub bez mebli z niekropującym wejściem poszkuje. Oferty nadsyłać do adm. „Rozwoju“, sub „Bankowiec“ 219-2

